

Tanya Tranholm

Afklædt

264 sider

Skriveforlaget

Der er mange gode sætninger i bogen, man kan bruge, hvis man føler, man er på vej et forkert sted hen. Eller i hvert fald ikke ønsker at komme det.

Jeg blev mest af alt gravid for at holde på Jim. Jeg kunne ikke magte tanken om, at jeg skulle miste ham.

Hvad siger sådan et udsagn om selvværd og ståsted.

Som maven voksede, voksede også min usikkerhed, og mit selvbillede krakelerede så småt.

Jeg kunne ikke rigtig stole på nogen. Ikke engang mig selv kunne jeg stole på.

Jeg havde kun øje for fyre, og hvordan jeg tog mig ud overfor dem.

...jeg var her og der og alle vegne. Jeg hørte ikke rigtigt til noget bestemt sted.□

Man forstår, at et ungt menneske kan have voldsomme udfordringer med selvværd, centrering og selvkontrol, hvis man bor i udsatte områder, netop som Tanya Tranholm har gjort. Men udsagnene er evigt gyldige og universelle, og der er grund til at råbe vagt i gevær, hvis man hører ens gode veninde eller måske naboens datter lige pludselig komme med sætninger, der minder om ovenstående.

Så er der noget, der skal tages hånd om.

Vi er rundt om vilde fester hos Carl-Mar, om EM-fejringen på Rådhuspladsen i København, og barer i Grønland, altimens vi får serveret Tanyas historie om en opvækst præget af misbrug, overgreb og grænseoverskridende adfærd. En barndom med tæskehold og tomme madkasse, der forfølger hende i voksenalderen med traumer og livsvalg, der underminerer selvværdet.

Forfatteren er bl.a. kendt som en af Stripperkongens Piger, og hun husker i bogen tilbage på en tid, hvor livet foregik på det ydre, mens det indre forblev gemt væk.

Hendes PTSD skreg, at hun skulle lade være med at udgive bogen. Det gjorde hun så heldigvis alligevel. Til gavn for alle os, der har godt af at læse om, hvad der OGSÅ foregår i et velfærdssamfund som Danmark.